

PSALM 69:30-37

30 Doch ik ben ellendig en in smart; Uw heil, o God! zette mij in een hoog vertrek. 31 Ik zal Gods Naam prijzen met gezang, en Hem met dankzegging grootmaken. 32 En het zal den HEERE aangenamer zijn dan een os, of een gehoornde var, die de klauwen verdeelt. 33 De zachtmoedigen, dit gezien hebbende, zullen zich verblijden; en gij, die God zoekt, ulieder hart zal leven. 34 Want de HEERE hoort de nooddriftigen, en Hij veracht Zijn gevangenen niet. 35 Dat Hem prijzen de hemel en de aarde, de zeeën, en al wat daarin wriemelt. 36 Want God zal Sion verlossen, en de steden van Juda bouwen; en aldaar zullen zij wonen, en haar erfelijk bezitten; 37 En het zaad Zijner knechten zal haar beërven; en de liefhebbers Zijns Naams zullen daarin wonen.

De psalmist werd zeer zwaar beproefd, maar hij geloofde in God. De armen van geest en de treurenden zijn beiden volgens het Evangelie zalig, zodat er een dubbele reden is voor de Heere om Zijn smekeling gunstig gezind te zijn. Geen mens was ooit nooddriftiger of leed ooit meer dan Jezus van Nazareth, en toch werd Zijn geroep uit de diepten gehoord, en werd Hij verheven tot de hoogste heerlijkheid.

Hij die zingt na Pasen zingt des te uitbundiger na opstanding en hemelvaart. Hij is, in de volle zin des woords, de liefelijke zanger van Israël. Hij zingt de eeuwige melodieën voor, en al Zijn heiligen stemmen in met het koor. Hoe zeker was onze Verlosser van de uiteindelijke overwinning, aangezien Hij al een lied belooft terwijl Hij nog in hevig lijden is. Ook in ons geval voorziet het geloof de blijde uitkomst van de beproeving, en doet het ons nu al beginnen met de muziek der dankbaarheid die eeuwig zal doorgaan met toenemende kracht, tot in de eeuwen der eeuwen. Wat hebben we in dit vers en de volgende verzen een heldere zonneschijn na de regen. Het duister is voorbij, en het licht van de heerlijkheid straalt als de zon. Alle eer wordt bewezen aan Hem aan Wie alle gebed was

gericht; Hij alleen kon verlossen en verlost ook, en daarom zij aan Hem alleen de lof.

Dankbare harten kijken altijd uit naar nieuwe lotgenoten, en de juichende psalmist merkt met vreugde op dat andere verdrukke en nederige mensen die zien hoe de Heere Zijn dienaren behandelt, aangemoedigd worden om uit te zien naar een zelfde afloop van hun eigen beproevingen. De constante vertroosting van de godvrezenden is de ervaring van hun Heere, want zoals Hij is, zo zijn ook wij in deze wereld. Bovendien heeft Zijn zege in feite de onze verzekerd, en wij kunnen ons dan ook op de deugdelijkste gronden verheugen in Hem. Dit schonk onze grote Leidsman voldoening, omdat Hij de troost voorzag die ons zou toevloeien vanuit Zijn strijd en overwinning. De schrijver heeft de diepten gepeild en is tot de hoogten opgeklommen; daarom roept hij de hele schepping op om de Heere te loven. Onze Welbeminde wekt ons allen hier op tot dankbare aanbidding; wie van ons zal zich daarvan onthouden?

Gods liefde voor Christus belooft veel goeds voor alle vormen van leven; de verheffing van het Hoofd levert de leden, en al wat ook maar het minst met Hem verbonden is, veel goeds op. Aangezien de schepping zelf ook verlost moet worden van de slavernij door Christus' werk, moet alles wat leven en beweging heeft de Heere groot maken. Ere zij U, o Heere, vanwege de zekere en alomvattende belofte van de overwinning van onze Borg; hierin zien wij de verheffing van al Uw nooddruftigen en bedroefden, en ons hart verblijdt zich.

Overweging:

Het is een veel grotere troost als gezegd wordt: 'De Heere hoort de nooddruftigen', dan als er staat: 'Hij heeft de nooddruftige David gehoord'.

